

прогнозування тенденцій розвитку цього негативного явища; розробка, узгодження і виконання спільних заходів, спрямованих на своєчасне виявлення, розкриття, припинення та попередження злочинних виявів, усунення причин та умов, що їм сприяли; підготовка пропозицій з удосконалення законодавства, спрямованих на підвищення ефективності правоохоронної діяльності, протидії злочинності.

Отже, координаційна діяльність прокуратури безпосередньо спрямована на запобігання злочинності і зумовлює ту важливу роль, яку відіграє прокуратура у кримінологічній профілактиці. Той факт, що ця діяльність віднесено до функції нагляду за додержанням законів при проведенні оперативно-розшукової діяльності та досудового розслідування, не применшує значення координаційної діяльності прокуратури за умови належного нормативного врегулювання її форм і засобів.

Таким чином, можна вважати, що за допомогою наданих їй повноважень прокуратура виступає як органом, що повинен безпосередньо запобігати злочинності, так і суб'єктом, уповноваженим координувати (узгоджувати, спрямовувати) відповідну діяльність інших правоохоронних органів.

Раковська Ю.В., доцент кафедри загальноправових дисциплін Черкаського факультету Національного університету «Одеська юридична академія», кандидат юридичних наук, доцент

ВНУТРІШНЯ ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ В УКРАЇНІ

Сьогодні спостерігається зростання масштабів проблеми торгівлі людьми у всьому світі і в Україні зокрема. Україна виступає водночас джерелом, транзитною точкою та пунктом призначення для експлуатації потенційних жертв торгівлі людьми.

Затяжний збройний конфлікт на Сході України зумовив збільшення кількості випадків експлуатації українців українцями. Внутрішня торгівля людьми - це торгівля, яка носить національний характер і відбувається у межах однієї країни.

Міжнародна організація з міграції у 2014 році надала допомогу 903 жертвам, натомість уряд ідентифікував лише кожного десятого з них: 91 особу.

Станом на 22.07.2015 р. Міністерством соціальної політики України 94 громадянам встановлено статус особи, яка постраждала від торгівлі людьми, серед яких 88 громадян України та 6 іноземців (громадян Пакистану, Молдови та Російської Федерації). За гендерними ознаками - 39 чоловіків, 39 жінок а також 16 дітей. За видами експлуатації: 42 випадки - трудова експлуатація, 24 випадки - сексуальна, 19 випадків - залучення до жебракування, 4 випадки - змішана експлуатація, 3 випадки - вилучення органів, 2 випадки - продаж малолітніх дітей.

Новим явищем є зміна вектору експлуатації, а саме країн-призначення жертв торгівлі людьми. У 37 випадках країною експлуатації виступала Україна, у 37 випадках - Російська Федерація, у 6 випадках - Турецька Республіка, у 5 випадках - Республіка Польща, по два випадки - Республіка Молдова, Держава Ізраїль, Республіка Азербайджан, по одному випадку - Республіка Сербія, Грецька Республіка, Федеративна Республіка Німеччина .

Громадяни Молдови, Росії, В'єтнаму й Азербайджану стають жертвами торгівлі людьми в Україні. Переважними галузями їхньої експлуатації є сільське господарство, лісова промисловість, жебрацтво.

Уразливими щодо внутрішньої торгівлі людьми у межах України є сільські жителі, яких переміщують із сільської місцевості до промислових міст або міст туристичного спрямування чи місць поблизу великих будівництв, зупинок вантажівок, портів та військових баз.

Особливими категоріями потенційних жертв торгівлі людьми є внутрішні переселенці, яких в Україні нараховується близько 2 млн. Мирне населення окупованих територій України стало більш уразливим у пошуках заробітку, оскільки руйнування заводів, фабрик, шахт, сільськогосподарських підприємств позбавило людей законних способів отримання доходів, а вимушені переселенці готові працювати за мінімальні суми.

Традиційними для України проблемами залишаються сексуальна експлуатація та рабська праця жінок та дітей. Однак,

зміна геополітичної ситуації у країні продиктувала зміну сфер експлуатації та появи нових, а саме - використання праці чоловіків та жінок із метою обслуговування потреб «терористів» під час збройних конфліктів: будівництво фортифікаційних споруд, копання траншей, розбір завалів, пиляння лому на заводах, завантаження/розвантаження вугілля, боєприпасів, приготування їжі або ж безпосередню участь у збройному конфлікті під погрозами розправи над дітьми та родиною. Деяким обіцяють платити 300 доларів на день, однак платять лише перший тиждень. Люди погоджуються на вимоги через відсутність інших шляхів прибутку на окупованих територіях. Жінок та дівчат у зоні конфлікту викрадають, щоб згодом змусити їх до праці або надання сексуальних послуг.

З'явилася нова категорія дітей, щодо якої Україна не має досвіду - діти-комбатанти, які мають досвід участі у збройних конфліктах та використання зброї. Діти вважаються економічно ефективною альтернативою дорослим комбатантам. Вони легко піддаються навіюванню, маніпуляціям і впливу із використанням героїчних понять мужності і сили. До того ж, діти-солдати не становлять загрози для своїх дорослих командирів; вони можуть створити ситуацію морального вибору для ворога; дітей легко залучити до іншої незаконної діяльності (наприклад, наркоторгівлі) або використовувати у якості секс-рабів, вони можуть просто компенсувати нестачу дорослих солдатів. За деякими даними, бойовики використовують дітей для збору даних розвідки, готують для участі у бойових діях та виконання допоміжних функцій. Проте, вірогідні дані щодо кількості та віку дітей, залучених до бойових дій на Сході України, відсутні.

Однією із тенденцій сучасної торгівлі людьми є збільшення випадків внутрішньої торгівлі людьми з метою трудової, сексуальної експлуатації, жебрацтва, використання у збройних конфліктах. Жертвами такої експлуатації стають чоловіки, жінки, діти різних вікових категорій. Уразливими категоріями визнаються внутрішні переселенці, сільські жителі, мирне населення на окупованих територіях